

Miroslav Martiš, Vladimír Zdražil.

K NÁVRHU NOVÉHO ČESKÉHO ZÁKONA O POSUZOVÁNÍ VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

1. ÚVOD

Snahy změnit proceduru posuzování vlivů na životní prostředí (dále "EIA proceduru") se v České republice datují (na základě zkušeností s aplikací zákona ČNR č. 244/1992 Sb. a vyhlášky MŽP ČR č. 499/1992 Sb.) nejméně od roku 1996. Cílem bylo zejména odstranění nedostatků v nejasném definování předmětu posuzování, v absenci standardních fází procesu posuzování - zvl. zjišťovacího řízení a zadání pro zpracování zprávy o vlivech na životní prostředí, monitoringu a analýzy vlivů realizovaného záměru, v pozdním zapojení veřejnosti a dotčených správních úřadů do procesu posuzování, složitém a neefektivním systému ověřování odborné způsobilosti pro posuzování vlivů na životní prostředí, v procesu posuzování koncepcí a v nedostatečném řešení problematiky mezistátního posuzování.

Teprve však připravovaný vstup ČR do Evropské unie znamenal rozhodující zlom v úsilí přikročit k provedení výše zmíněných změn. Současně se ukázalo, že rozsah potřebných změn neumožňuje novelizaci zákona č. 244/1992 Sb., ale že bude nutné vytvořit zcela nové znění zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (dále "EIA zákon").

Na základě výběrového řízení vypsáno Ministerstvem životního prostředí ČR (dále MŽP ČR) v lednu 1999 byl přípravou věcného záměru nového EIA zákona pověřen tým Společnosti pro trvale udržitelný život ve složení RNDr. Miroslav Martiš, CSc. (vedoucí týmu), Ing. Jiří Dusík, JUDr. Petr Kužvart, RNDr. Milan Macháček, RNDr. Ing. Eliška Nováková, DrSc., Ing. Oldřich Petřira, CSc., Ing. arch. Martin Říha, Ing. Vladimír Zdražil, MUDr. Magdaléna Zimová, CSc. Organizačním a technickým zázemím týmu se stal Ústav aplikované ekologie LF ČZU v Kostelci nad Černými lesy.

K vypracování návrhu věcného záměru nového českého EIA zákona byla dána lhůta 1 měsíc (únor 1999).

Výchozí podklad byl dále zpřesňován na základě připomínek odboru posuzování vlivů na životní prostředí MŽP ČR, legislativní komise ministra životního prostředí a interního připomínkového řízení v rámci MŽP ČR (březen 1999). Cennou zpětnou vazbu poskytl seriál seminářů s představiteli všech hlavních aktérů české EIA procedury (oprávněné osoby, příslušné orgány, dotčené orgány státní správy, oznamovatelé, obce, nevládní organizace), který proběhl koncem března

1999 v Kostelci nad Černými lesy. Návrh věcného záměru EIA zákona byl dále upraven Ministerstvem životního prostředí ČR na základě vnějšího připomínkového řízení se všemi resorty a několika desítkami dalších oslovených subjektů (duben, květen 1999) a předložen k projednání ve vládě ČR.

Je předpoklad, že paragrafované znění nového EIA zákona bude navrženo během léta roku 1999 a že nový český EIA zákon vejde v platnost v roce 2000.

Předkládaný věcný záměr zákona o posuzování vlivů na životní prostředí precizuje posuzování vlivů staveb a činností (záměrů) a plánů a programů (konceptů) na životní prostředí a posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících státní hranice. Naplnění požadavku dosažení kompatibility české legislativy v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí s právem Evropské unie znamenalo začlenit do české právní úpravy této procedury Směrnici Rady Evropské unie 97/11/EC (novelizující směrnici 85/337/EEC) o posuzování vlivů určitých veřejných a soukromých projektů na životní prostředí (dále "EIA směrnice EU"), návrh Směrnice Rady Evropské unie o posuzování vlivů určitých plánů a programů na životní prostředí (dále "SEA směrnice EU") a Směrnici Rady Evropské unie 96/61/ES o integrované prevenci a kontrole znečištění (dále "IPPC směrnice EU"). Současně bylo třeba přijmout a naplnit další předpokládané mezinárodní závazky ČR, především ve vztahu k úmluvám Evropské hospodářské komise OSN - to se týká zejména Úmluvy Evropské hospodářské komise OSN o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících státní hranice E/ECE/1250 (dále "Espoo konvence") a Úmluvy Evropské hospodářské komise OSN ECE/CEP/43 o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (dále "Aarhuská konvence").

2. HLAVNÍ ZMĚNY V NÁVRHU NOVÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY

2.1 POSUZOVÁNÍ ZÁMĚRU

V právní úpravě posuzování vlivů staveb a činností na životní prostředí (posuzování záměru) dochází v souladu s EIA směrnicí EU k zakotvení standardních etap, a to zjišťovacího řízení (screening) a stanovení

rozsahu a obsahu posuzování (scoping) formou zadání pro zpracování dokumentace o vlivech realizace záměru na životní prostředí na základě oznámení záměru (struktura obdobná jako u dokumentace), jeho zveřejnění a vyjádření dotčených orgánů státní správy a samosprávy. S tím koresponduje i nové rozdělení předmětu posuzování, a to jednak na záměry posuzované vždy a jednak na záměry posuzované v případě, že se tak stanoví ve zjišťovacím řízení. Pro definici principů zjišťovacího řízení pro úroveň věcného záměru zákona byla převzata kritéria z EIA směrnice EU a z Espoo konvence. Pro potřebu posouzení záměrů, jejichž realizace je v samostatné působnosti územních samosprávných celků (nevyhovují definovaným parametrům obligatorní nebo fakultativní EIA) a u nichž lze předpokládat významný vliv na životní prostředí je vytvořen právní prostor, v němž mohou územní samosprávné celky (zejména obce nebo budoucí kraje) v zájmu zvýšení objektivitu, odbornosti a komplexnosti svých rozhodnutí využívat přiměřeně upravené procedury a nástroje posuzování vlivů na životní prostředí podle tohoto zákona ("komunální EIA", analogická např. s německým přístupem po sjednocení).

Nově je zavedena možnost zapojení dotčených správních úřadů ve fázi tzv. konzultací před oznámením (oznamovatel - investor získává čas a prostor pro "zmapování scény", na níž se má posuzování jeho záměru odehrávat, ostatní účastníci procedury se mohou ještě před jejím případným zahájením seznámit s podstatou záměru a neformálně oznamovatele upozornit na možnosti a meze realizace jeho představ).

Dotčeným obcím, právníkům a fyzickým osobám je umožněno do procesu posuzování aktivně zasahovat již v etapě zveřejnění oznámení záměru, což vytváří předpoklad k efektivnějšímu ovlivňování celého procesu posuzování těmito subjekty.

Vlivy na životní prostředí se posuzují pro období přípravy záměru, výstavby a provozu (užívání). Předmětem posuzování jsou i vlivy realizace záměru po ukončení jeho existence včetně likvidace důsledků záměru, příp. sanace území. Hodnotí se běžný provoz i případné havárie pro výše uvedená období.

Vlivy záměru na životní prostředí se posuzují vůči stávajícímu stavu. Součástí posuzování je porovnání variant řešení záměru (výjimečně mohou být při stanovení rozsahu a obsahu posouzení prominuty, především tehdy, jestliže jiné varianty z hlediska účelnosti nebo technických hledisek nepřicházejí v úvahu).

Pokud vzhledem k charakteru záměru a k podmínkám v dotčeném území jsou údaje v oznámení záměru dostačující k posouzení vlivů na životní prostředí a vyjádření k oznámení záměru neobsahují žádné věcné připomínky, může příslušný správní úřad výjimečně stanovit, že dokumentaci není třeba zpracovat. V tomto případě oznámení záměru nahra-

zuje dokumentaci. Možnost nahrazení dokumentace o vlivech realizace záměru oznámením dynamizuje proces posuzování a může být praktickou úsporou času a prostředků zejména v případech relativně menší významnosti, např. u některých změn staveb.

S ohledem na dodržení kompatibility s Aarhuskou konvencí (Úmluva Evropské hospodářské komise OSN ECE/CEP/43) byly nově vymezeny pojmy veřejnost (každá fyzická nebo právnická osoba a občanská iniciativa) a zainteresovaná veřejnost (fyzická osoba nebo právnická osoba včetně dotčených územních samosprávných celků nebo občanská iniciativa, která je nebo může být ovlivněna rozhodováním o životním prostředí následujícím po procesu posuzování vlivů realizace záměru na životní prostředí nebo která má na tomto rozhodování zájem).

V zákonem vymezených fázích procesu posuzování jsou odpovídající podklady o posuzování záměru zveřejňovány (kromě zveřejnění na internetu a na úřední desce všech dotčených územních samosprávných celků, příslušného okresního úřadu, resp. příslušného krajského úřadu příslušný správní úřad v dohodě s dotčenými obcemi stanoví nejméně ještě jeden další způsob zveřejnění - např. v regionálním nebo v místním tisku, dalších sdělovacích prostředcích, na informačních tabulích).

Veřejné projednání je oficiální součástí procesu posuzování vlivů, zejména v případě zveřejnění zadání a posudku o vlivech realizace záměru. Oproti současné právní úpravě je interaktivní účast veřejnosti formou veřejných projednávání více směřována do raných fází posuzování, aby veřejnost měla možnost účinně a včas ovlivnit podstatné prvky posuzování - veřejná projednání jsou obligatorní součástí procesu ve fázi zveřejnění a zveřejnění posudku o vlivu realizace záměru, ve fázi zveřejnění dokumentace je umožněno fakultativní veřejné projednání.

Na rozdíl od platné právní úpravy se zavádí liberálnější přístup při výběru zpracovatele dokumentace o vlivech realizace záměru, neboť oznamovatel již nebude vázán výběrem osoby s osvědčením odborné způsobilosti pro posuzování. Vychází se ze skutečnosti, že zpracování dokumentace o vlivech realizace záměru vyžaduje vzhledem k multidisciplinárnímu charakteru vyhodnocování vlivů na životní prostředí týmovou práci. Tento liberálnější přístup znamená větší volnost, ale i odpovědnost pro oznamovatele. Zpracovatel dokumentace odpovídá za její zpracování pouze oznamovateli, jeho účast při veřejném projednávání je pak požadována z věcných důvodů. Zpracovaná dokumentace sestává ze dvou částí, a to z vlastní dokumentace o vlivech realizace záměru na životní prostředí a všeobecně srozumitelného shrnutí.

K nezávislému posouzení souladu dokumentace o vlivech realizace záměru s požadavky zadání, k ověření

úplnosti, věcné správnosti a adekvátnosti údajů obsažených v dokumentaci, popřípadě v oznámení, k porovnání a zhodnocení variant a celkové úrovně řešení záměru a k vyhodnocení obdržených vyjádření a výsledků veřejných projednání příslušný správní úřad zadá zpracování posudku o vlivech realizace záměru.

Posudek o vlivech realizace záměru má charakter odborné oponentury posuzované dokumentace, a proto ji nesmí doplňovat nebo dopracovávat, zpracovatel posudku má však právo na oznamovateli žádat doplnění podkladů pro vypracování posudku. Vzhledem ke specifčnosti vlivů na zdraví obyvatel a různorodosti vlivů na životní prostředí a jeho jednotlivé složky si má zpracovatel posudku vyžádat dílčí stanoviska příslušných odborníků. Tím se zpracovateli výslovně umožňuje vytvoření multidisciplinárního odborného týmu, za konečné znění posudku však nese plnou odpovědnost.

Návrh věcného záměru zákona nově definuje hrazení náklady na zpracování posudku. Náklady nese příslušný správní úřad, neboť posudek má charakter příslušným správním úřadem ze zákona uložené supervizní expertizy. Výše nákladů za zpracování posudku má být stanovována podobně jako v případě znaleckých posudků.

Posudek o vlivech realizace záměru mohou zpracovat pouze fyzické osoby, které jsou oprávněné k podnikání, které získaly státní autorizaci pro zpracování posudku o vlivech realizace záměru a které se nepodílely na vypracování oznámení nebo dokumentace (tuto skutečnost doloží příslušnému správnímu úřadu závazným písemným čestným prohlášením). S ohledem na specifika procedury posuzování vlivu záměru na obyvatelstvo se zavádí samostatná státní autorizace fyzických osob pro zpracování posudku v oblasti hodnocení vlivů na zdraví lidí, kterou uděluje a odnímá Ministerstvo zdravotnictví ČR.

Příslušný správní úřad vydá na základě dokumentace o vlivech realizace záměru, popřípadě oznámení, posudku, obdržených vyjádření a veřejných projednání stanovisko k posouzení vlivů realizace záměru na životní prostředí. Toto stanovisko obsahuje zejména souhrnnou charakteristiku vlivů realizace záměru na životní prostředí, charakteristiku možností a způsobů snížení nepříznivých vlivů na životní prostředí a vyjádření příslušného správního úřadu k přijatelnosti vlivů realizace záměru na životní prostředí.

Stanovisko k posouzení vlivů realizace záměru je souhrnným vyjádřením orgánů ochrany životního prostředí, je neopominutelnou součástí navazujících řízení. Pokud by v navazujících řízeních nemělo být toto stanovisko respektováno, řeší se rozpor mezi příslušnými správními úřady postupem stanoveným tímto zákonem. Pokud se nepodařilo do tohoto souhrnného vyjádření zahrnout ochranu zájmů sledovaných zvláštními předpisy, postupuje se dle zvláštních předpisů.

Nový návrh zákona oproti současné platné právní úpravě podrobněji propracovává fázi monitoringu a analýzy vlivů realizovaného záměru. Oznamovatel je povinen pravidelně oznamovat výsledky monitoringu vlivů realizovaného záměru příslušnému správnímu úřadu. Oznamovatel je rovněž povinen bezprostředně oznámit případné havárie včetně způsobu jejich odstranění a umožnit příslušnému správnímu úřadu vykonat inspekci v průběhu přípravy, výstavby, provozu i likvidace a sanace záměru a předat příslušnému správnímu úřadu vyžádané informace o dodržování podmínek uložených ve stanovisku k posouzení vlivů realizace záměru příslušného správního úřadu.

Zákon nově ukládá příslušnému správnímu úřadu povinnost pravidelně kontrolovat a vyhodnocovat plnění opatření uvedených ve stanovisku a podmiňujících realizaci záměru, jakož i provádět změnu opatření v explicitně vyjmenovaných případech. Příslušný správní úřad zůstává aktivním činitelem v realizaci záměru i po vydání stanoviska.

2.2 POSUZOVÁNÍ KONCEPCÍ

V právní úpravě posuzování vlivů plánů a programů (konceptí) na životní prostředí (strategická úroveň) je nově definován předmět posuzování a upřesněn rozsah a postup při posuzování. Oproti platné právní úpravě se zavádí procedura příbuzná s procedurou posuzování na projektové úrovni (případně zjišťovací řízení - stanovení rozsahu a obsahu - zadání - dokumentace - posudek - stanovisko) včetně zapojení veřejnosti, čímž je sledováno dosažení hlubší odborné oponentury posuzování vlivů realizace plánu nebo programu na životní prostředí, širšího a účinnějšího zapojení veřejnosti a vytvoření expertního zázemí pro správní úřady v oblasti životního prostředí formulování jejich stanoviska.

Návrh právní úpravy posuzování vlivů na životní prostředí na strategické úrovni je kompatibilní s návrhem SEA směrnice EU a s Espoo konvencí.

Předmětem posuzování jsou:

- I. koncepce uvedené v zákoně a předkládané vládě nebo ústředním a regionálním úřadům státní správy ke schválení, a to:
  - odvětvové koncepce ve sféře
    - zemědělství a lesního hospodářství
    - vodního hospodářství
    - těžby surovin
    - energetiky
    - průmyslu
    - odpadového hospodářství
    - dopravy
    - cestovního ruchu;
  - meziodvětvové a víceodvětvové koncepce, jejichž součástí jsou odvětvové koncepce uvedené v předchozím odstavci;

- koncepty územních plánů velkých územních celků;
  - strategie regionálního rozvoje na úrovni vyšších územních samosprávných celků (např. krajů);
  - předvstupní strategie a operační programy pro využívání strukturálních fondů EU;
- II. koncepce, které nesplňují podmínky bodu I, pokud si jejich posuzování vláda nebo ústřední a regionální úřady státní správy v jednotlivých případech vyhradí;
- III. koncepce přijímané územními samosprávnými celky, pokud si to vyhradí nebo na základě místního referenda.

Posuzování koncepcí má mimořádnou důležitost, neboť přijetí určité koncepce ovlivňuje realizaci konkrétních záměrů (např. koncepce rozvoje dálniční sítě předurčuje jednotlivé stavby dálnic). Proto zákon vymezuje ty koncepce, které jednoznačně předurčují realizaci záměrů posuzovaných na projektové úrovni.

Zákon taxativně vymezuje odvětvové koncepce a dále veškeré koncepce meziodvětvové a víceodvětvové, které se týkají oblastí odvětvových koncepcí, koncepce rozvoje velkých územních celků, regionů a obcí. V případě koncepcí nezahrnutých do tohoto taxativního výčtu je ústředním a regionálním úřadům státní správy a orgánům samosprávy dána možnost si v rámci zjišťovacího řízení posuzování koncepcí v jednotlivých případech vyhradit.

Procesní stránka pořizování územně plánovací dokumentace je upravena stavebním zákonem. V návrhu paragrafovaného znění zákona o posuzování vlivů na životní prostředí bude proto tato skutečnost zohledněna při posuzování vlivů územně plánovací dokumentace jako koncepce na životní prostředí. Posuzování vlivů územně plánovací dokumentace na životní prostředí bude proto upraveno odlišně od ostatních koncepcí tak, aby tyto procesy byly sladěny s procesy pořizování územně plánovací dokumentace.

2.3 POSUZOVÁNÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Právní předpisy patří k nejúčinnějším dokumentům koncepčního charakteru, jejichž aplikace může mít mimořádně zásadní vlivy na životní prostředí. Procedura posuzování právních předpisů je obdobná jako u posuzování koncepcí. Posuzování vlivů právních předpisů na životní prostředí podléhají návrhy obecně závazných právních předpisů s celostátní působností, tj. návrhy zákonů a na ně navazujících prováděcích předpisů, pokud si to po předložení návrhu vyhradí schvalující orgán, tj. vláda, poslanecká sněmovna nebo senát. Ministerstvo životního prostředí na základě posouzení sdělí předkladateli návrhu své písemné

stanovisko. Bez tohoto stanoviska o vlivu na životní prostředí, jež musí být zahrnuto do důvodové zprávy nebo jiné doprovodné informace, nelze návrh schválit nebo propustit do dalšího projednávání.

2.4 POSUZOVÁNÍ VLIVŮ PŘESAHUJÍCÍCH HRANICE STÁTU (ESPOO)

V právní úpravě mezistátního posuzování je - podle EIA směrnice, návrhu SEA směrnice EU a především ve smyslu Espoo konvence - upravena procesní stránka mezistátního posuzování.

Předmětem posuzování přesahujícího státní hranice jsou obligatorně posuzované záměry a koncepce, pokud mohou mít významné vlivy na životní prostředí přesahující státní hranice, a koncepce, u nichž nutnost posuzování vyplývá z mezinárodních smluv (dále jen "mezistátní posuzování"). Předmětem mezistátního posuzování mohou být i ostatní záměry uvedené v zákoně, pokud mohou mít významné vlivy na životní prostředí přesahující státní hranice a pokud se na mezistátním posuzování dohodne stát na jehož území se má záměr provádět (dále jen "strana původu"), a stát, jehož území může být ovlivněno významnými vlivy na životní prostředí přesahujícími státní hranice (dále jen "dotčená strana").

Mezistátní posuzování odpovídá standardnímu procesu posuzování záměrů nebo koncepcí s tím, že bude nutno počítat s určitými zvláštnostmi, např. s možným prodloužením lhůt souvisejících s časovou náročností mezistátního posuzování. V případě, že při mezistátním posuzování vzniknou při aplikaci právních předpisů pochybnosti, jsou určující právní předpisy strany původu.

3. ZÁVĚR

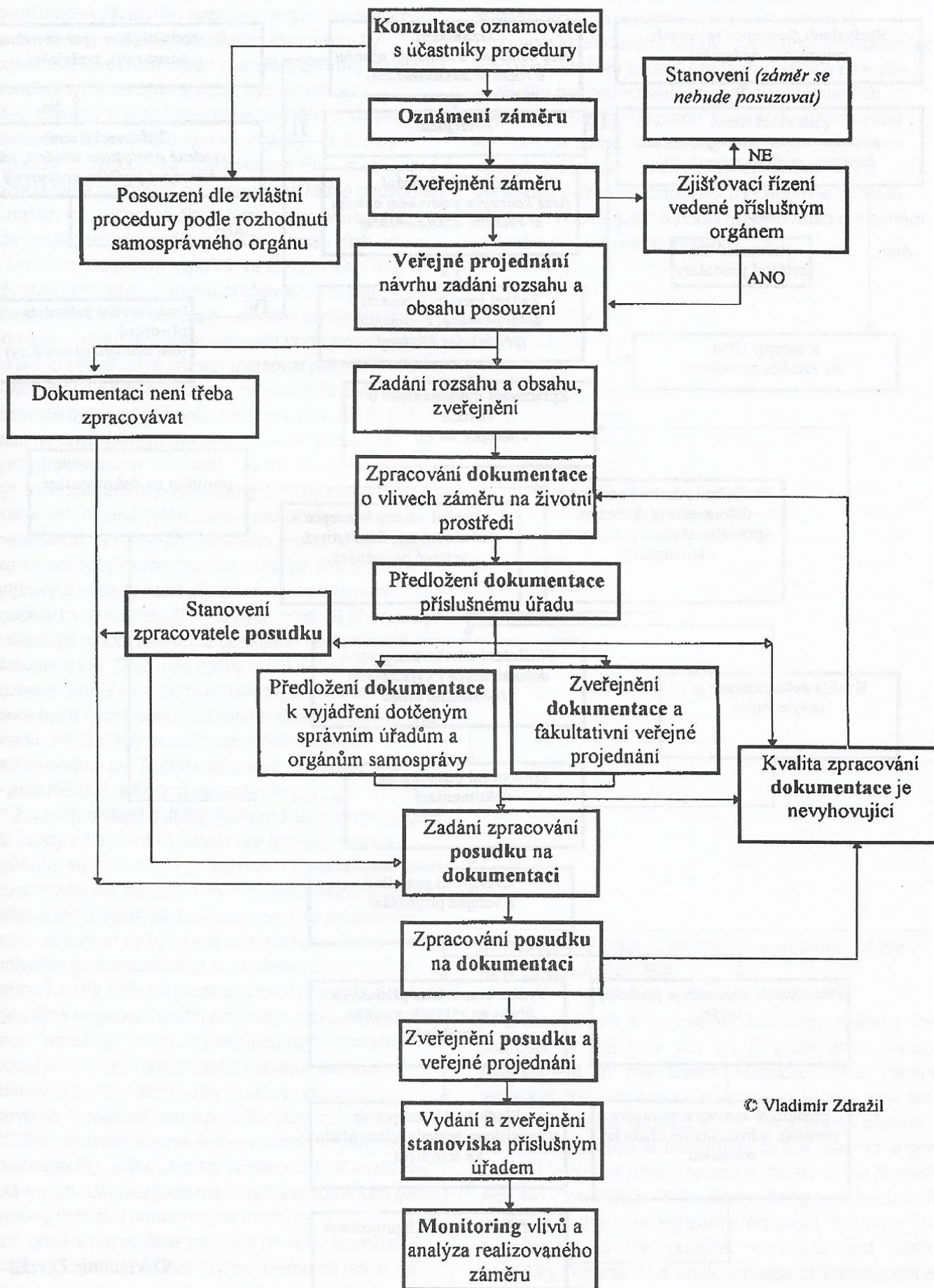
V současné době probíhá v České republice v rámci různých odborných seminářů rozsáhlá diskuse k návrhu zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Bude úkolem pracovníků Ministerstva životního prostředí ČR a týmu zpracovatelů paragrafovaného znění tohoto zákona, aby kriticky vyhodnotili připomínky a využili je zejména při řešení některých konfliktních částech zákona. Mezi dosud otevřené problémy návrhu věcného záměru zákona se řadí:

- úroveň závaznosti stanoviska pro následná řízení*,
- role účastníků EIA procedury, především veřejnosti, v následujících správních řízeních,
- opravné prostředky v EIA proceduře**,
- způsob hrazení nákladů za zpracování posudku,
- procedura posuzování konceptů územních plánů velkých územních celků***.

Tvůrci paragrafovaného znění zákona dále podrobněji rozpracují kategorie a kritéria pro posuzování záměru, proceduru posuzování územně plánovacích dokumentací a stanoví termíny v harmonogramu jednotlivých procedur (EIA, SEA, Espoo).

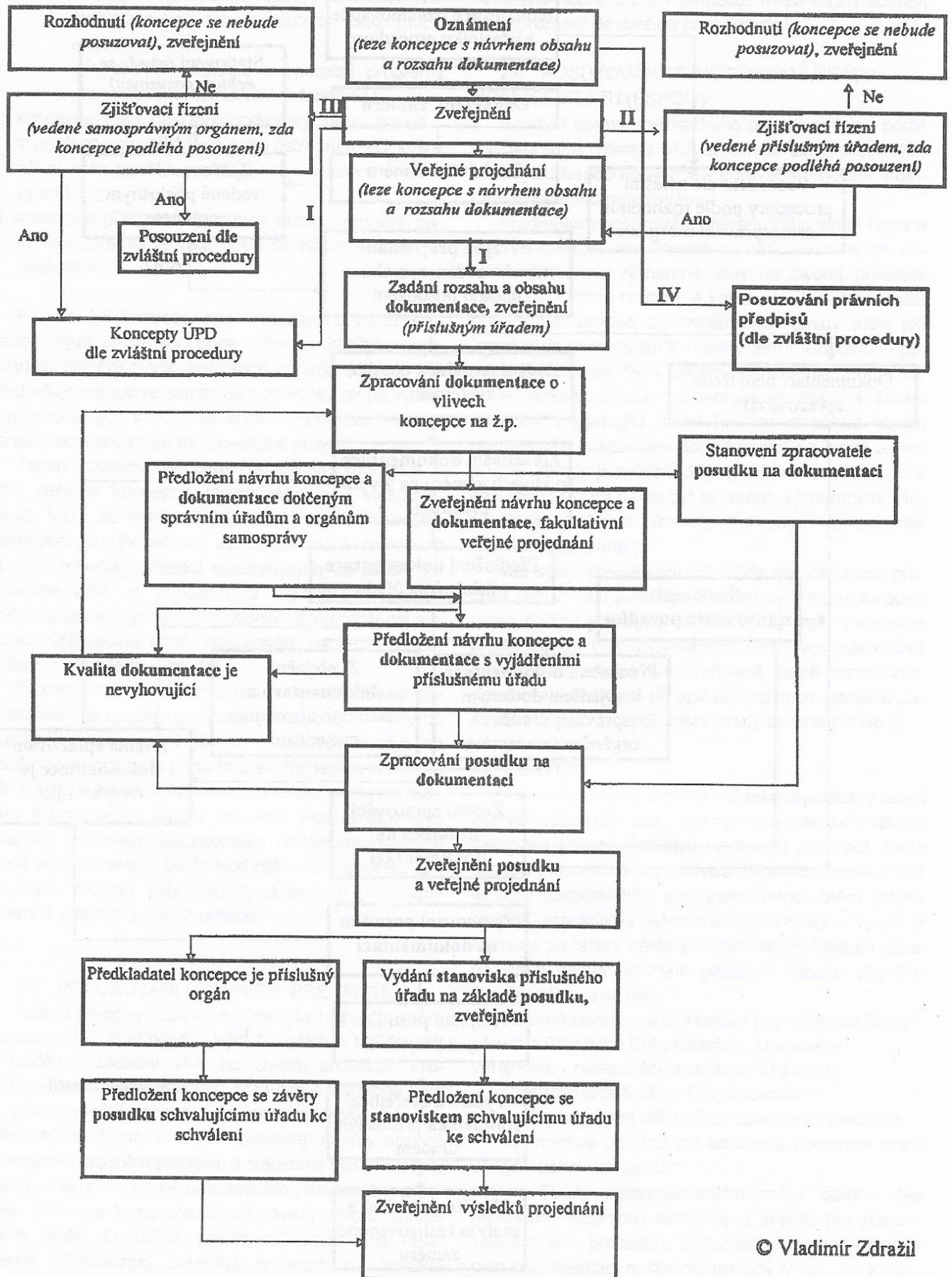
Schéma fází procedury posuzování záměru

© Vladimír Zdražil

Schéma fází procedury posuzování koncepce

© Vladimír Zdražil

Poznámky

*Diskutováno je, má-li být stanovisko EIA pro následné řízení rigidně závazným nebo jen neopominutelným podkladem (v případě závazného stanoviska by rozhodnutí správních orgánů ve sféře ochrany životního prostředí a zdraví obyvatelstva bylo prakticky předurčeno, v případě neopominutelného charakteru stanoviska by uvedené správní orgány - pokud by rozhodly v rozporu se stanoviskem EIA - musely své rozhodnutí a odchýlení od stanoviska řádně odůvodnit). Z našich konzultací se členy týmu zpracovávajícího návrh zákona (především s JUDr. Petrem Kužvartem a Ing. Jiřím Dusíkem) vyplývá, že EIA nemůže mít závazný charakter. V zájmu zachování principu včasnosti musí EIA vstoupit do rané či nejranější přípravy záměru, kdy míra (úroveň) podrobnosti ještě na jedné straně dává prostor uvažovat reálně o variantách a tyto posuzovat, na druhé straně není (nemůže být) podklad posuzovaný v proceduře EIA ještě na úrovni finální dokumentace pro příslušné správní (územní) rozhodnutí. Stanovisko EIA nemůže být proto závazným podkladem pro rozhodování dotčených orgánů státní správy pro účely územního (nebo jemu na roveň postaveného jiného řízení - např. stanovení dobývacího prostoru) řízení. Pro fázi přípravy podkladů např. pro územní rozhodování (podkladová rozhodnutí dotčených orgánů) již musí být k dispozici monovariantní a podstatně podrobnější dokumentace. Dotčené orgány musí mít při svém rozhodování již kompletní projektovou dokumentaci, která bude i podkladem územního řízení u stavebního úřadu. Ve fázi, kdy je pořízena monovariantní dokumentace pro finální rozhodnutí, již nemá EIA - jako hledání optimální varianty - smysl.

** Z našich diskusí s JUDr. Petrem Kužvartem vyplývá, že každý účastník EIA procedury by např. mohl v průběhu této procedury (v zákonem vymezených fázích posuzování a v zákonem vymezených lhůtách) podat příslušnému správnímu úřadu písemné upozornění, jehož obsahem by byl popis tvrzeného věcného nebo právního (procedurálního) pochybení. Účastník EIA procedury by zároveň mohl upozornit, že pokud nebude zjednána náprava, uplatní proti stanovisku odvolání, resp. námitku. Odvolání (námitku) by bylo možno podat jednak pro (právní nebo věcnou) vadnost stanoviska, nebo tehdy, kdy podané upozornění nevedlo k nápravě vad v průběhu posuzování.

*** Zde se ztotožňujeme s doporučeními z pracovních podkladů Ing. Jiřího Dusíka, podle nichž SEA územně plánovací dokumentace má směřovat do raných (ještě variantních) fází přípravy územních plánů, tzn. především do fáze zadání a do fáze konceptu územního plánu (ve fázi návrhu územního plánu - již monovariantního - je důraz kladen především

na kontrolní roli veřejnosti).

V duchu tézí RNDr. Ing. Elišky Novákové, DrSc. je třeba pro SEA dokumentaci územních plánů propracovat především osnovu průzkumů a rozborů, jež jsou východiskem zadání územního plánu a dále pak metodiku hodnocení vlivů variant rozpracovaných v konceptu územního plánu. V souladu s Aarhuskou konvencí je do SEA procedury územních plánů nezbytně důsledně včlenit účast veřejnosti (účast veřejnosti v územně plánovací proceduře je z tohoto pohledu nedostačující a podle našeho názoru v daném právním prostoru neopravitelná).

M. Martiš, V. Zdražil.: *Towards the proposal of the new Czech Act on EIA*

At present there is an overall discussion towards the proposal of the new Act on Environmental Impact Assessment in the Czech Republic. This paper assesses the process of preparation of this new act. There is a detail analysis of the background situation. Particular attention is being paid to the main changes brought in by this new proposal compare to the present Act No. 244/1992. The paper brings a sequence analysis of the new legislative proposal, following the assessment of the projects, concepts and transboundary impacts. The whole process of assessment is elaborated in the tables.
